

въ своѣхъ-тѣ столицѣхъ. На какво ся е упражнявалъ той въ послѣдны-ты години на своя животъ, не ся знае; знаемъ въобще само, че той ся погрижи да укрѣпи вътрешне-то благосостояніе на свое-то Государство.

Между това, той непрѣмѣнно ся е грижилъ и за просвѣщеніе-то на свое-то Государство, и наистинѣ просвѣщенъ Господаръ това не ще ли да желае? Патриотизмъ-тѣ, който побуждава къмъ юначество, безъ причина на това, че Владимиръ много любилъ свой отечественный языкъ.

ПОНЯТИЕ ЗА БЪЛГАРСКЪХЪ-ТЪХЪ ПИСМЕННОСТЪ.

Българска-та писменность въ това врѣмя ся токо начинаше; до това врѣмя тя ся опредѣляваше само въ Священното Писаніе и въ Богослужебны-ты книги; мы поне така мыслимъ, зашто нѣмаме памятници на други-ты отрасли на Българскъ-тѣ писменность до врѣмя-то Владимирово.

Той Господаръ самъ принуждаваше свои-ты учены да прѣвождатъ различны съчиненія отъ Гръцкый на Българскый языкъ, който той съ наслажденіе читаше на отечественный си языкъ. По негово внушеніе, Іоаннъ, Ексархъ Българскый, достойный ученикъ и прѣемникъ на Святаго Меодія, написа съчиненіе за шесто-дневно-то твореніе на Свѣта, което той нарече Шестодневъ, и кое-то избра отъ съчиненія-та, по негово свидѣтельство, на Василия Великий, на Іоанна Златоустый, на Северіана, на Аристотеля и на други-ты Философы, и го поднесе на своя Монархъ. Освянь това, той преведе Богословіѣхъ-тѣ и Философіѣхъ-тѣ на Св. Іоанна Дамаскына, и остави намъ слово на Вознесеніе Господне. Да забѣлимъ и това, че Ексархъ написа краткъ Грамматикъ на Българскый языкъ,